

betale beløb til dækning af omkostninger ved gennemførelse af de offentlige forpligtelser som nævnt i § 8, stk. 3 og 4, der modsvarer den del af deres elforbrug, som de selv producerer på nærmere angivne elproduktionsanlæg med en begrænset eleffekt eller elproduktion. Med de offentlige forpligtelser menes betalinger til miljøvenlig elproduktion m.v., som afholdes af elforbrugerne i forhold til deres elforbrug (PSO-betalinger).

Det er en betingelse for at blive undtaget fra forpligtelsen til at bidrage til PSO-betalingerne, at elproduktionsanlægget skal have en begrænset eleffekt eller elproduktion.

§ 8 b skal ses i sammenhæng med lovens § 85 a, stk. 3, hvorefter der kan fastsættes regler om, at elproduktion skal måles eller beregnes på nærmere angivet måde. Om baggrunden for bestemmelsen henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Det er hensigten at undtage elproduktion til egetforbrug fra meget små elproduktionsanlæg (f.eks. solcelleanlæg eller mini-kraft-varme-anlæg i husstande), hvor det vil være uforholdsmæssigt kompliceret og usikkert at opgøre elforbruget. Den maksimale eleffekt i anlæg, som undtages, vil kunne differentieres for forskellige anlægstyper, og der kan ikke på forhånd angives en generel grænse for, hvilke anlægs- eller produktionsstørrelser der vil blive undtaget. Afgrænsningen af anlæg, som undtages, kan tillige bero på andre forhold, herunder registreringen af installation af små elproduktionsanlæg.

Det vurderes, at undtagelsen ikke vil influere reelt på provenuet af PSO-betalingen og størrelsen af PSO-bidraget.

Ved § 9 a, stk. 3, som er indsat ved lov nr. 520 af 7. juni 2006, men som endnu ikke er sat i kraft, er elproduktion fra solcelleanlæg med en eleffekt på 6 kW undtaget fra PSO-bidrag. Denne grænse svarer til grænsen for fritagelse for elafgift, og bestemmelsen er indført i sammenhæng med en ændring af elafgiftsloven. Denne grænse udelukker ikke, at elektricitet fra solcelleanlæg med en højere effekt kan undtages for bidrag til PSO-betalingerne, når de ovennævnte kriterier for fritagelse er opfyldt.

Undtagelsen skal kun gælde for elproduktion, som forbruges i ejerens egen forbrugsinstallation. Som udgangspunkt vil undtagelsen være betinget af, at anlægget ejes af egenproducenten, men under hensyn til udviklingen i leasing m.v. af små anlæg vil undtagelsen efter omstændighederne kunne udvides til kategorier af lejede anlæg.

Til nr. 4
(§ 12 b)

Elforsyningsloven indeholder i dag i § 67 bestemmelser om fordeling af omkostningerne ved tilslutning af decentrale kraft-varme-anlæg og andre miljøvenlige elproduktionsanlæg. Hensigten med bestemmelserne er at sikre, at disse anlæg kan tilsluttes elnettet på vilkår, der giver incitament til opførelsen heraf.

Loven indeholder ingen regler om fordeling af omkostningerne mellem producenten og net- eller transmissionsvirksomheden ved tilslutning af elproduktionsanlæg, der ikke er omfattet af § 67, herunder anlæg som opføres på såkaldte centrale kraftværkspladser, dvs. normalt større konventionelle kraftværker. Der er behov for, at denne omkostningsfordeling fastslås i loven, idet klarhed på dette punkt vil kunne være helt centralt for investorers beslutning om at opføre ny produktionskapacitet.

Det foreslås derfor, at kraft- og kraft-varme-værker, der ikke er omfattet af de særlige regler i § 67, eller som opføres på de såkaldte centrale pladser, som udgangspunkt skal afholde de omkostninger, der vil være forbundet med tilslutning til nærmeste transmissionsnet på over 100 kV, dvs. enten 132/150 kV-niveau eller til 400 kV-nettet, hvor dette net er det nærmeste. Transmissionsnet på dette spændingsniveau findes nær alle centrale pladser, bortset fra på Bornholm, hvor der alene findes 60 kV-net.

Elproducenten har efter forslaget mulighed for tilslutning direkte til et transmissionsnet på over 100 kV. I så fald kan der udover udgifter til ledningsnet være tale om udgifter til nødvendig transformatorstation m.v. De anlæg, som betales af elproducenten, ejes af denne, og udgifterne til drift og vedligeholdelse af anlæggene frem til tilslutningspunktet skal derfor ligeledes afholdes af elproducenten. Ledningsnet og eventuel transformerstation frem til transmissionsnettet er ved denne form for tilslutning ikke en del af transmissionsnettet, men opfattes som en nødvendig del af produktionsvirksomheden.

For anlæg, der ud fra en teknisk-økonomisk vurdering kan tilsluttes på et lavere spændingsniveau, vil det imidlertid ofte være uhensigtsmæssigt og samfundsøkonomisk fordyrende, hvis ikke anlægget kan tilsluttes til det eksisterende kollektive net på et lavere niveau. Producenten har derfor efter forslaget mulighed for i stedet at aftale med net- eller transmissionsvirksomheden i området, at anlægget tilsluttes på det niveau, som er mest hensigtsmæssigt for det pågældende anlæg, mod at producenten betaler de faktiske udgifter til tilslutning til det kollektive elforsyningsnet samt kapacitets- og driftsomkostninger til nettet